

Tandori Dezső

Limeros Tandorotti

*„Limerickje, limerickje,
sose lesz ez kimerítve!”*

Profika

*Sebesség-őrült volt Profika,
nem ismert olyat, hogy trafipax.
Legyen a botkormány
a helyzetek ormán,
ő majd meghajítja a... Ugye. Azt.*

Széplábka

*Üléskedvelő volt Széplábka,
kedvence székkarfa, széktámla.
Csak odavetődött,
s az odavetődőt
igen rugkapálva kínálta.*

Sarkkutatóka

*Pösze volt Sarkkutatóka.
S mindig csak ez volt a nóta:
ha bemutatkozott,
így sült el a dolog:
„Ev éf ev, Farkkutatóka...!”*

Jányka

*Helyes asszonyka volt Jányka,
magát olykor összehányta.
Hánykódott álmon ott,
aztán felriadott:
„Hej, hány az óra?!” – kiabálta.*

Botrányka

*Állati kislány volt Botrányka,
ráült ő akármilyen ormányra,
jól megprűszkölthette,
s bár nem prűtykölhette,
természetét ő így imádta.*

Irályka

*Stílusos hölgy volt Irályka.
Kecsesebb, mint egy királyka.
Tündökölt a tolla,
s járt, mint a motolla –
pici test, de csupa tírada!*

Dzsúszka

*Sikamló kislány volt Dzsúszka,
suhanósan, mint egy csúszka,
csúszkált, ahol érte,
szinte semmijébe
nem volt az egész – s nem únta.*

Únka

*Érdeklődő nő volt Únka,
neve: mert hogy folyton únta.
Úgy úúúnom, úgy úúúnom,
mire: túúdom, túúdom
hangzott. És fülét se húnyta.*

Bizarrka

*Enyves kezű volt Bizarrka:
aztán. S lopott, mint a szarka.
Egyre azt szajkolta:
„Még nagyobb baj volna...”
(Ha nem bírja el – a farka.)*

Farka

*Far volt, két pofára, Farka.
Pici. És semmi se rajta.
Megsemmisítőleg
hatott ez előleg.
Utólag: foltokkal tarka.*

Tarka

*Kopaszra nyírt lány volt Tarka.
De hát ezt maga akarta.
Haja, hogy kinőne,
mi sem lett belőle:
a végén – ezt nem akarta.*

Végfokka

*Erőtelves nő volt Végfokka,
túl hamar elért a végfokra.
Kiállt a várfokra,
előlről tátogva,
hátról... Mi sem lett ráfogva.*

Ráka

*„Rá, rá, hajrá!” Ez volt ráka,
mindegy volt neki, csak: „...rája!”
Tudjuk, ugye, mire,
s ráhajtott bámmire,
nagy volt a – kezdőhajrája.*

Veszélyke

*Lezser lány volt a Veszélyke,
nem is volt benne feszélyke.
Sprint volt a fő távja,
de bővült feszítávja –
ezt sok száj s egyéb beszélte.*

Frászka

*Megnyugtató lány volt Frászka.
Szemében örökös pászta.
Frásszal kit töme ki,
ki kéne így neki,
úgy bizsergett az a pászma.*

Pászma

*Az egy sáv, azt modta Pászma,
amikor e név hallatára
ámúltál-bámúltál.
Pászma ott is volt már,
ahol egy pont lesz s nincs más, na.*

Vásottka

*Csibész lány volt bizony Vásottka.
Nem is ígérkezett másulta.
A régi tündérek
hiába enyésznek,
zülltük ő virgoncon másolta.*

Belevásottka

*Hú társ volt kis Belevásottka.
Tapadt is társába, Vásottba.
Vásta és marta,
nem pihent marka,
fog vásottságát is ráhozta.*

Romlottka

*Tiszta szív volt a Romlottka,
tisztá szívekért bomlott a'...!
Tisztára azért,
tisztá szívekért,
lejjebb egészült a mocsokba.*

Francka

*Nagy franc volt Franciska, Francka,
nem azt mondom: „csak egy kanca...”
De hogy vele jól mén,
tanúsítható tény:
csődörös volt a grabanca.*

Grabancka

Nagy hajú lány volt Grabancka.
Elküldték néha a francba.
„Hát most hová menjek?
Próbáljam ezután fentebb?
Lentebb? Hol?” Nem volt több sansza.

Sanszka

Nem volt túl snassz lány a Sanszka.
Próbálta is a sors mancsa;
volt, hogy. „Ez meghótt-e?”
Hanem Don Quijote
volt lovagja – s Sancho Panza.

Szálka

Jóképű nő volt a Szálka,
szép szál hölgy, csak kicsit álka:
álnokul nem látta,
benne gerendácska
az, mi a szemünkben – szálka.

Billencske

Imbolygó lány volt Billencske.
„Billents...” Más-más testhelyzetbe
készen billentették,
s seggbe billentették,
ha mással kapták, de helybe...

Hurrácska

Lelkes kis lány volt Hurrácska,
amit élvezett: hurrázta.
Aki egy túrára
beszállt, nem kurvázta,
farát akárhogy is rázta.

Poénke

Szellemes lány volt Poénke,
szelleme: második éke.
Járt, mint a szellemkép,
annyi se volt már rég,
s mindenki pőrén dicsérte!

Énke

Egoista nő volt Énke,
mindig kellett neki ménke.
Gyötörte éntudat,
ha múlt a méntudat,
így szökellt ki minden rétre.

Rétke

Csodálta az eget Rétke,
körötte fű dőlt a szélbe.
Kedvence: lóhere
volt, de hát tág tere
volt nála, ami csak érte.

Érke

Csak azért lüktetett Érke.
Igen heves volt a vérke-
ringése. Ringása,
de még a fingása
is csak egy-gyönyörét mérte.

Értőke

Kiművelt lány volt Értőke,
értése szellemi mélytőke.
Szellemi, testi,
budai, pesti:
csak tegyék! (S ne agyba és főbe!)

Záróka

Engedékeny lány volt Záróka,
nem tudta, mi az a záróra.
Kedvenc lett így bárhol,
zár' izomzatából
tárt kapu lett, már egy jó szóra.

Fürgécske

Rugalmas kislány volt Fürgécske,
fenn vagy lenn, ahogy jött, gyürkélte.
Ment hídba, terpeszbe,
nem volt, hogy „Eressz be...!”
– „Mozgás!” – volt, s sok mindent túrt érte.

Disznócska

Mozgalmas leány volt Disznócska,
csuszamlós mozgású testcsócsa.
Mindenhogy épkezláb,
de legfőbb négykézláb
ringott egy-ütemre, az ócska.

Szendvicske

Kiszolgáló-lány volt Szendvicske.
Három hús – egy falat. Így hitte.
Egyszerű egyenlet,
krémje is legyen meg,
aztán mondható csak: „Terítve!”

Kettyenke

*TrojkHzós kislány volt Kettyenke,
örökké hármásban hettyenge.
Egy elöl, egy hátul.
Egy fejtül, egy lábtul.
Nem volt ki mind a négy kereke.*

Onlájinka

*Udvarhölgy-lányka volt Onlájinka.
Minden udvarában csinálta.
„Jöjjön az e-mailje,
magát ne kimélje!”
S jöhet kanálka análka.*

Orálka

*Szerette a zenét Orálka,
be is zsongott egy-egy korálra.
Meggzólal a korál,
vele dünnög a száj
– nagy titkon füllel is imádva!*

Totálka

*Totalizátor volt Totálka.
Néha kilógott a ló lába.
A lóláb kilógott,
de ő nem habozott –
ráhabzott bárkivel, totálba.*

Célegyeneske

*Hajrás lány volt Célegyeneske,
versünk is ővele végezze.
Repült vele fű-sár,
semmiért nem volt kár,
ha érkezését egyengette!*

Torokka

*Egy kis nő – úgy hívták: Torokka –
krákogva tért rá a dolgokra.
De akkor – mindenképp!
Szemben-álló felét
árva szó nélkül le-torkolta!*

Végecske

*Volt egy hölgy, úgy hívták: Végecske.
De nem volt se lelke, se teste:
álmon szőtt képzelet,
ennyi volt – s vége lett
dolgának, alig, hogy elkezdte.*

**ÉS EZZEL ZÁRJUK MI IS
MESÉNKET.**